

Lähellä Jumalaa

Sana hallussa, sp 13.4.2008

Francis Frangipane: The Nearness of Our God

Psalmissa 73 kuningas Daavid ilmaisee, minkälaista taistelua me kaikki joudumme ajoittain käymään sisimmässämme: miten ihmeessä pahat ihmiset saavat onnistua elämässään ja kerätä vaurautta, kun samaan aikaan vanhurskaita vain kuritetaan? (jakeet 2-14). Tämä ajatus vaivasi häntä, kunnes hän sai tulla Jumalan pyhäkköön ja tajuta, miten jumalattomien lopulta käy (jakeet 16-20).

Lopulta hän tajuaa, jakeissa 21-22, miten hän on omissa itsesäälin tunteissaan ajatellut asiat pieleen ja ymmärtää, että Jumalasta erossa hän ei ole mitään eikä kukaan. Hän toteaa:

Sydämeni oli katkera, sieluuni pisti. Minä olin mieletön, ymmärrystä vailla, olin kuin järjetön eläin sinun edessäsi. Ps.73:21-22.

Hänen sielussaan kirkastuu, kun hän ajattelee omaa jumalasuhdettaan:

Kuitenkin minä saan aina olla luonasi, sinä pidät kädestäni kiinni. Sinä johdatat minua tahtosi mukaan, ja viimein sinä nostat minut kunniaan. Taivaassa minulla on sinut, sinä olet ainoa turvani maan päällä. Vaikka ruumiini ja sieluni nääntyvät, Jumala on kallioni, minun osani iankaikkisesti. Ps.73:23-26.

Haluan keskittyä siihen johtopäätökseen, mikä löytyy jakeesta 28: *Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa.*

Annetaan tämän ilmestystiedon nyt sulautua sisimpäämme: *Jumalan läheisyys on se, mikä meissä tuottaa jotakin hyvää.* Kristinuskon ei ollut koskaan tarkoitus muodostua uskonnoksi, jonka puitteissa kiltit ihmiset yrittävät tehdä erilaista hyvää. Niin hyviksi meistä ei ole. Niin viisaita meistä ei tule. Niin kilttejä emme ole. Ainoa asia, joka voi pitää yllä todellista kristillisyyttä, on aito yhteys Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Meidän elämässämme ei voi olla mitään, mikä erottuu edukseen, ei mitään merkittävää tai huomattavaa asiaa, mikä ei juontaisi Jumalan elävästä läsnäolosta meissä. Sen vuoksi ei meissä ole mitään - Kristuksen vaikutuksesta erillään olevaa asiaa - joka saisi aikaan eron kristittyjen ja ei-kristittyjen välillä (paitsi että ne uskovat, jotka ovat menettäneet Jumalan hengen läsnäolon, ovat vastenmielisempiä kuin muut.) Vain meidän suhteemme Herran kanssa on sellainen tekijä, mikä estää meitä toteuttamasta lihamme haluja ja himoja.

Niinpä meidän tulee kehittää suhdettamme Kristukseen ja asettaa se etusijalle. Jeesuksen ei tule olla vain ykkönen meidän tärkeyslistallamme - hänen pitää saada hallita kaikkia noita listallamme olevia kohtia. Hänen tulee olla meidän perheemme sisäisen rakkauden inspiraatio, hänen tulee olla luomassa rehellisyyttä meidän

työpaikallamme ja antaa äänensävyensä meidän vaikutukseemme ympäristössämme. Meidän tulisi etsiä hänen läsnäoloaan jokaisella elämämme alueella. Aina kun jätämme hänet pois laskuista, me avaamme oven paholaiselle.

Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa. Älkäämme pitkö Jumalan läheisyyttä jonakin uhkana, vaan voimana, mikä auttaa onnistumaan ja kokemaan elämä yltäkylläisenä. Mutta varokaamme myös: maailma kykenee lukemattomin tavoin hajottamaan meidän aidon mielenkiintomme kohdistumisen Jumalaan - viettelyksin, pelon ja arjen paineitten kautta. Meidän tulee päättäväisesti mennä läpi näitten häiriötekijöiden, kunnes voimme varmistaa, että sydämemme on lujasti kiinni Jumalassa.

Ymmärrämme siis, että Jeesus haluaa meiltä samaa kuin hänen Isänsä odotti häneltä. Kun tutkin Mestarin elämää, minuun tekee vaikutuksen se, että Jeesus ei tehnyt mitään ennen kuin näki Isän toimivan ensin. Vaikka hän oli Jumala maan päälläkin, hän vietti aikaiset aamuhetkensä ja myöhäiset iltatuokionsa yksin Isän kanssa. Jeesus sanoi, että Isä on se, joka hänessä toimii ja tuottaa esiin erilaisia voiman ja arvovallan merkkejä.

Minua sykähdyttää kuulla, kun Jumalan Poika sanoo itsestään: *Miksi sanot minua hyväksi? Ainoastaan Jumala on hyvä, ei kukaan muu (Mark.10:18).* On selvää, että Jeesus oli hyvä. Hän oli täydellinen, mutta hän sanoi vanhurskautensa olevan peräisin Isän jatkuvasta läsnäolosta hänessä. Toisaalta meidän keskellämme on muutamia, jotka eivät vaivaudu viettämään aikaa Herran kanssa päiväkausiin. Jos Jeesus ei kyennyt selviämään ilman läheistä suhdetta Isäänsä, kuinka me sitten voisimme? Miten kummassa me voisimme tuoda esiin Kristuksen luonnetta ilman että elämme Hänessä?

Tosi viinipuun oksat

Jeesus opetti: *Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää. Ilman minua te ette saa aikaan mitään (Joh.15:5).*

Jeesus voi saada meidän elämästämme irti valtavasti hedelmää, mutta vain jos pysymme hänessä kiinni. Olemme Jumalan viinipuun oksia. Niin, olemme uusia luomuksia, mutta se mikä tekee meidän "uutuudestamme" aitoa, on se tosiasia, että elämämme virtaa nyt esiin Kristuksesta. Hänestä tulee se ikuisen elämän lähde, mikä elvyttää, sovittaa ja luo uudeksi jokaisen olemassaolomme eri puolen.

Paavali kehotti meitä: *Jos siis teidät on yhdessä Kristuksen kanssa herätetty kuolleista, niin tavoitelkaa sitä mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä mikä on maan päällä (Kol.3:1-2).* Meidän huomiomme herpaantuu niin helposti. Ihmiset ja asiat, arjen paineet ja huvitukset - kaikki ne taistelevat meidän ajastamme. Mutta jokaisen meistä tulee viettää aikaa Jumalan kanssa kahdestaan joka päivä.

Jeesus sanoi: *Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan (Matt.6:33)*. Sananlaskujen kirjassa Herra kehottaa meitä: *jotka minua varhain etsivät, ne löytävät minut (Sananl.8:17 KR33)*. On hyvä etsiä Herran kasvoja ensimmäiseksi aamulla, mutta Herra haluaa korostaa, että meidän tulee etsiä häntä kaikissa asioissamme - kaikissa päätöksissä, tavoitteissa ja toiveissamme meidän tulisi kysyä: "Herra, onko tämä sinun tahtosi tässä asiassa? Tuonko esiin sinun hyvyyttäsi tämän kautta tässä tilanteessa?"

Ymmärrämme siis, että kun etsimme hänen kasvojaan, kun pyrimme hänen läheisyyteensä, hänen voimansa, rakkautensa ja viisautensa tulevat lähelle meitä. Tapahtuu jotakin ihmeellistä, kun Herran läsnäolo lepää meidän yllämme: saamme vastauksia, tapahtuu läpimurtoja, voima ilmestyy - tapahtuu asioita, joita emme saisi aikaan omassa voimassamme tai omilla kyvyillämme. Jopa kaikki se, mitä olemme halunneet saavuttaa elämässä, alkaa muotoutua ja tulla esille, kun päätämme elää hänen yhteydessään.

Lopettakaamme siis avun etsiminen muualta. Sillä onnemme on elää lähellä Jumalaa.

Herra, kiitän sinua tästä sanomasta. Tajuan, että sinä rakastat minua ja odotat minulta vastarakkautta, tajuan että tämä sanoma on sinun rakkautesi ilmaisu. Anna anteeksi, että olen elänyt irrallaan sinusta. Kiinnitän sydämeni sinuun ja haluan vaeltaa sinun läsnäolossasi. Jeesuksen nimessä, amen.

Francis Frangipane

Copyright 2008 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on www.frangipane.org